

pi pro Regno Dei, atque illuc jam investum fortunatum Latronem. Illuc etiam invehetur quilibet alius Justus, Hilario teste, *quum translati Latronis in Paradisum modo, secundum decursus aquarum & ipse plantetur.* Ipsum quoque vide Tractat. in Psalm. cxviii. Lit. xv. num. 8. & Lib. x. num. 34. de Trinitate. ubi Christus ab eo dicitur *IN COELO Latroni suo PARADISUM promittens, & CONSUMMATA BEATITUDINIS delicias pollicens.* Atque hinc discimus, Paradisum accipi pro Deliciarum Loco; Paradisum vero Christianorum esse in Cœlo, ibique *Consummata Beatitudine* Justorum Animas frui. In eandem sententiam conspirantia non pauca habemus loca S. Cyrilli Hierosolymitani, Ephraemi, Macarii, Augustini, & aliorum, qui concordia sententia *Paradisum* statuunt idem esse cum *Regno Cœlorum.* Et sane non alium quam hunc sensum reddere posse videntur Domini verba ad penitentem Latronem: *Hodie mecum eris in Paradiso.* Ingentem Felicitatem ille spondet, & præcipue dum ait *Mecum.* Jesus glorificatus Paradisum sanctamque Beatitudinem, ubicumque est, facit. Id experti fuerunt ejus Apostoli, quum *transfiguratus est ante eos in monte excelso.* Nonne ipse est *splendor Gloriæ*, quem qui videt, videt & Patrem? ut missa faciam tot alia Scripturarum de ipso elogia. Ad hæc Paulus Secunda ad Corinth. xii. 2. ait, se raptum usque ad tertium Cœlum, atque in *Paradisum, ubi auditur arcana verba, quæ non licet homini loqui.* Quo plus animum huc advertas, eo plus intelligas, agi illic de ineffabilis Beatitudinis loco, quem Paulo Dominus revelaverat, & de quo ipse gloriari poterat. Num in terreno aliquo loco, num in inferiore, quam *Tertium Cœlum*, excogitare possumus audita ab eo arcana illa verba? Denique dicente Angelo in Apocalyp. ii. 7. *Vincenti dabo edere de ligno vitæ, quod est in Paradiso Dei mei.* vix aliter interpretari licet hæc verba, nisi de Martyribus & Sanctis, usque ad finem vitæ in caritate Dei perseverantibus, quibus mox spondetur æternum præmium in *Paradiso*, non terrestri seu Mosaico, sed Dei. Sunt qui Talmudistas in hanc rem adferunt, & Philonem Hebræum commemorant, quasi *Paradisus* notio Christi tempore *Hortum Deliciarum* tantummodo significarit; quæ tamen Philone Adami quidem pro Horto reali accipiat, sed Allegoricè Felicitatem Adami innocenti conlatam per illud nomen indicari putet. Quod nobis veri videtur similis, Christus Latroni Chaldaice loquens, *Locum Delicias omnibus affluentem* promississe credendus est, qualis revera super omnia est Cœlestis Regia. Hunc autem Locum vocabulo *Paradisus* Lucas Græce scribens expressit, non terrenum Hortum significaturus, cujus arboribus ac pomis Animæ Corpore solutæ frui non possunt, sed quidem Cœlestem, in quo Justorum Spiritus visione & contemplatione Dei fruuntur, & ad quem raptus est Paulus. Propterea, ut vidimus, perique Patrum *Paradisum Cœlestem* in Libris novi Testamenti quæ agnoscunt, atque in primis S. Hieronymus, vir certe in Hebraica & Græca eruditione la-